

La crítica

La crítica és el judici que ens mereix l'obra, l'acte o la persona objecte del nostre comentari. No parlem ara de la paraula crítica en el seu significat, el que generalment li donem, de censura i per tant no distingint entre el comentari elogiós o desfavorable.

Que la crítica és cosa difícil? No en dubtem pas; però aquell que conserva l'equilibri dels elements indispensables per poder formar un parer, ja no li és tan feixuga la tasca. I la crítica per assolir el seu just fi, ha d'ésser feta situant-se en el mateix ambient que respira la cosa comentada, participant de les impressions que hi influeixen i identificant-se amb els sentiments del que l'ha feta.

Mantes vegades ens rebel·lem davant d'una crítica, que creiem agosarada, perquè sabem que el seu autor no és de bon troç capaç de realitzar el que comenta. Heus ací un error molt corrent: pensant així hauriem de reservar-nos el parer que tenim format de moltes coses, doncs no podem demanar al crític de l'Atlàntida de l'immortal Verdaguer, la capacitat per escriure-la: no tots ho podem fer tot. Al crític li és suficient posseir un sentiment d'imparcialitat i una intel·ligència capaç de valorar el que critica, un cop amotllat a les circumstàncies contribuents a la mateixa cosa criticada.

I la finalitat de la crítica és principalment, fer ressaltar els mèrits més que els defectes, malgrat fer-los constar per apreciar millor la seva justesa, car la seva obra no és fiscalitzadora, ni defensora, sinó de justícia, sense altres movils que l'amor a la veritat i a la perfecció.

Mercès a l'obra dels crítics podem ja abans de conèixer una cosa, saber-ne les seves qualitats i els seus defectes. Ara, que cada crític constitueix una escola, puix que en les seves funcions, l'element bàsic, descomptant els altres que han coadjuvat a obtenir el criteri, és el subjectivisme que impera en cada u de nosaltres i que ens distingeix a tots. És el jo que tots poseïm, el que directament reflecteix el nostre parer de cada cosa. I per això, per aquesta infinita diversitat de criteris, el llenguatge de la crítica ha d'ésser ple de dignitat, deixant sempre al marge la personalitat del que ha fet la cosa o l'obra criticada.

I encara, el crític després de comentar amb la màxima escrupolositat i bon sentit, ha de sofrir la crítica del seu comentari, cosa que ja és molt més difícil, perquè generalment es cau en moltes més negligències i defectes en què no ha caigut ell; i és que l'ideal és cosa bon xic més difícil que cercar una agulla en un paller.

VIDA MUNICIPAL

SESSIÓ

En la sessió ordinària celebrada amb data d'ahir, es prengueren els acords següents:

Aprovar l'acta de la sessió darrera.

També va donar-se compte de la correspondència oficial i dels Butlletins de la Generalitat i Gazetes, acordant-se heur-ne'n esment.

S'aprovaren les relacions de bestiar mort a l'escorxador durant la setmana passada, que importen ptes. 363'72 la de bous i ptes. 588'68 la de porcs.

Va donar-se compte de les notes de jornals per arreglar carrers i altres, corresponents als dies del 27 de març al 1 d'abril.

Foren aprovats diversos dictàmens de la Comissió de Foment, concedint-se per-

misos per a obres als següents: A Joan Bruguera Montlló i a Joan Cusidó Vila, per construir les voravies de llurs propietats. Una sol·licitud de Joan Brossa Romeu, per construir una casa al carrer Francesc Layret, s'acorda passi a informe de l'Inspector municipal de Sanitat.

Va llegir-se un escrit de la Comissió Liquidadora del «Centre Cultural Obrer», per mitjà del qual diuen fan depositari a

l'Ajuntament de varis mobles i uns pocs llibres de la dissolta entitat.

Prèvia deliberació sobre la resolució de l'esmentat escrit, l'Ajuntament va entendre que, si bé el Reglament del «Centre Cultural Obrer» diu que caldrà fer-lo depositari dels bens de la Societat, no pot fer-se'n càrrec, puix que fóra assentar un precedent, que en alguns casos, podria ésser-li impossible poder atendre per manca de lloc on guardar mobles i demés que hom pogués entregar-li, acordant-se comunicar-ho a la dita Comissió perquè resolgui ço que cregui millor.

Per unanimitat, s'acorda adjudicar definitivament a favor de la S. A. «Energia Eléctrica de Catalunya», la subhasta d'arrendament del servei de subministre de fluid elèctric per l'enllumenat públic.

La Presidència exposa que després de la celebració de l'esmentada subhasta, ha pogut aconseguir que la companyia «Energia Eléctrica de Catalunya» regalés i instal·lés gratuïtament dues torxes, a la façana de la Casa Comunal.

S'aprovaren varis comptes presentats.

A les 22'30 va donar-se per acabada.

SERVEIS D'INSPECCIO SANITARIA D'ALIMENTS

Pel personal corresponent, ha estat graduada la densitat de la llet destinada al consum públic, havent donat el resultat següent:

Llet de cabra: Pau Tubau, 29 graus; Joan Llorach, 27 i Eugeni Novella, 33.

Llet de vaca: Pere Rifer, 31 graus; Lluís Sans, 31; Josep Jordà, 32; Eulàlia Rodés, 33; Esteve Valls, 31; Joan Bruguera, 29; Marcel·lí Ubach, 31; Ramon Prat, 30; Joan Escudé, 30 i Joan Casajona, 33.

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

Demaneu sempre el deliciós licor ESTOMACAL

Caprinet Caprinet

Espectacles

Esports

FUTBOL

CASTELLAR F. C. —3—

F. C. CATALÀ de La Llagosta —4—

Si, malgrat sortí vençut el nostre equip, no vàrem sentir-nos defraudats de la partida que presenciàrem, fou perquè almenys, poguérem gaudir d'una bona exhibició de futbol, la qual anà a càrrec de l'onze foraster. Sense desmoralitzar-se quan el resultat els era advers, sense entusiasmar-se excessivament quan els fou favorable, els minyons de La Llagosta, amb el seu joc alt, a base de passades llargues, exempt de filigranes, serè, s'imposaren a estones ben netament.

Això no vol dir que el resultat no pogués ésser un empat tal volta hauria estat més just, ja que cal no oblidar, que dos o tres dels gols que assoliren potser no ho haurien estat, de no haver tingut Umbert la tarda que tingué i, a més a més, que sengles trets dels nostres s'estabellaren contra els pals. Confirma el que acabem de dir, el fet que un domini insistent no l'exercí cap dels dos bàndols.

Després de l'encontre sentírem dir que si el Castellar havia perdut, calia atribuir-ho a l'àrbitre. Sentim no compartir el criteri d'alguns aficionats, tanmateix massa apassionats. Es veritat que l'encarregat de dirigir la lluita sofri diversos errors, però aquests perjudicaren tant a un equip com a l'altre. Admetem que deixà passar per alt un penalty en què incorregué la defensa forastera, però hem d'admetre també, que anul·là un gol al Català per un fora de joc que no existí mai.

Torres tingué una tarda formidable, fou el millor dels vint-i-dos. El seguiren en mèrits Serra P. i Serra J. i Vila.

Del Català es distingiren el defensa esquerra, el mig centre, l'interior dret i l'exterior esquerra.

Per acabar, unes consideracions. Cal no desmoralitzar-se. No hi ha res perdut. Manquen, dintre aquest torneig, molts encontres a celebrar. Els jugadors tenen el deure de no decepcionar les esperances que han dipositat en ells els aficionats locals i aquests l'obligació de no regatejar

l'escalf que necessiten aquells, per a col·locar Castellar en el lloc que, esportivament, li pertoca.

J. B.

Cinema

A T E N E U

En una opereta cinematogràfica que hi vagin incloses la gràcia, l'art i la finança, és del gust del públic.

Això és el que té el bonic film «El Secretari de Madame» que poguérem admirar el passat diumenge a l'Ateneu.

En aquesta producció alemanya, sobresurt, després d'una encertada direcció, el treball de Liane Haid i Willy Forst.

L'argument, que s'aparta un xic del que estem acostumats a veure en aquesta mena de produccions, és un atractiu més i per això el nombrós públic que omplena el local, en sortí plenament satisfet.

També poguérem admirar a la gentil Mary Glory, en «El Rey de Paris», un film francès que es projectà en aquesta sessió i per acabar una comica en dos rotllos.

EXCELSIOR CINEMA

La empresa d'aquest local ens presentà diumenge passat, el film parlat en italià «En Silencio», de la marca Pittaluga de Roma.

Aquest és el primer film sonor que veiem de procedència italiana, i encara que notarem en la realització una tècnica diferent a la que estem acostumats a veure en les produccions alemanyes o americanes, és un film ben fet, i que agrada molt al nostre públic.

L'argument és d'una obra de Pirandello, adaptada al cinema, la interpretació de Dria Paola, Isa Pola i Olga Capri, molt ajustada, especialment la protagonista que fa una creació del seu difícil rol.

«Entre Casados», de la «Metro», que també presentà aquest saló, és una comèdia interpretada per Adolphe Menjou, Leyla Hyams i Mary Dunca, que treballen com ells saben fer-ho i que amb la bona direcció i fotografia, fan que sigui una bona pel·lícula.

S. C.

"LA CATALANA"

Pesca salada i queviures

ofereix al públic, diràment, un extens assortit de fruites, verdures i conserves de totes classes.

Valentí Quer

OLI PUR DE REUS:

Superior a 1'80 el litre

Extra a 2'10 el litre

MAJOR, 66

TELEFON, 21

Un exemple que enyorarem

La mort sobtada de Jaume Bofill i Maties, ha omplert de dol la nostra terra. Quan la seva obra encara no ha assolit aquell punt de maduresa que permet donar-la per feta, la dalla insensible s'emporta aquest patriota del que calia esperar-ne molt més.

Tota la seva actuació, totes les seves obres, porten el segell d'una indiscutible catalanitat que el fa surar per damunt dels partits. Ell, el polític, compta amb l'amistat dels adversaris, perquè la seva política és portada per un ideal i un amor per Catalunya veritablement exemplar. Els que com jo, acompanyàrem les seves despulles fins a l'última estada, vàrem poder constatar el que significava la seva personalitat, amb la desfilara d'homes il·lustres en tot, que li varen retre l'últim homenatge.

El poeta En Guerau de Liost, que així s'anomenava en les seves obres, el gran mestre de l'oratória catalana, encisador de les multituds, l'intel·lectual, el polític, el catòlic exemplar, el preclar patriota catalanista, rebí l'afecte del meu homenatge, i dels que, com, jo l'admiravem.

J. S.

EXCURSIONISME

La «Penya Excursionista els Sis» té organitzada una excursió pels dies 13, 14, 15, 16 i 17 d'abril a la Conca del Corder, Pedra-Forca, Cadí, Gossol, Tuixent, Sant Llorenç dels Piteus i Berga.

Hem parlat amb un dels «Sis» i estan entusiasmats de la sortida, prometen donar-nos una informació de l'excursió a les planes de LA FARGA.

Cafè i Billars

"La Rabassada"

Cafè Exprés

Telèfon núm. 7

El local més espaiós de Castellar

TRIBUNA LLIURE

Llibertat, iniciativa

Oposar-se a la llibertat de l'obrer és cometre una injustícia social i un atemptat a la iniciativa.

Les coses clares: en el nostre poble hi ha també problema social a resoldre. Els que de bona fe afirmen el contrari, és que confonen els mots conflicte i problema. És cert que no existeixen actualment conflictes socials, però això no permet negar la existència d'aquest problema que arreu tant apassiona.

Parlem-ne. Es diu amb raó que en el fons Castellar no és un poble lliure, que tot es fa dirigint els ulls a un mateix lloc, que tot gira al voltant del mateix eix, en una paraula, que està mancat d'iniciativa o que almenys aquesta no apareix. Em voleu creure? No ens lamentem tant; esbrinem-ne la causa i busquem-ne la solució.

Jo no tractaré avui del problema en tota la seva extensió, aniríem massa lluny i per altra part em faltaria espai. M'ocuparé tan sols d'un dels seus aspectes.

A Castellar, la massa proletària constitueix quasi la totalitat de la població, per això les qüestions que afecten a ella pot dir-se que afecten a tot el poble i que per tant aquest no serà lliure si no en són abans els seus obrers. Però perquè els obrers puguin gaudir d'aquesta llibertat han de trobar-se socialment equilibrats amb la part oposada.

A Rússia, on no hi ha implantat el comunisme com molts equivocadament creuen, sinó la dictadura del partit comunista, ningú pot escollir la classe ni les condicions de treball, perquè aquest és imposat per l'Estat. Però en tots els demés països, l'obrer és lliure d'elegir en aquest sentit, el que li plau o el que li convé més, realitzant en cada cas un veritable contracte amb el patró. Això és el que s'anomena llibertat de contractació. I aquest principi, que com deixo dit, existeix en tots els països, llevat de Rússia, és considerat indispensable perquè l'obrer pugui sostenir i millorar el seu estat social.

Ara bé; de res serveix aquesta llibertat si en el pacte l'obrer es troba amb inferioritat; i ningú pot negar que aquesta inferioritat hi és quan isoladament discuteix amb el patró sobre jornal o altres condicions de treball. Ja sabem que el patró pot deixar-ne de fer ús, però aleshores no és un dret que se li reconeix, sinó una mercè que se li otorga en perjudici de la seva llibertat, doncs tothom sap que els favors esclavitzen a qui els rep. De manera, que si volem que el nostre obrer disfruti d'aquella llibertat, que a la vegada és estimul d'iniciativa, és necessari augmentar el seu valor social. Com? Mitjançant el sistema de contractació col·lectiva dels sindicats.

Us espanta la paraula? Podem dir-ne associacions professionals. Associacions professionals que, per fer obra positiva no poden permetre filtracions estranyes a llur condició, ni perseguir finalitats destructores; han de vetllar, recolzades sempre en la més pura democràcia, pels interessos de l'obrer, corregint les imperfeccions del règim social present, per tal d'arribar a obtenir per mitjà de la evolució, una vida més justa i humana.

I és ara que cal resoldre el problema, perquè si es transforma en conflicte, la solució serà més difícil. Aleshores ningú podrà evitar la seva formació i neixeran, no per complir la finalitat que caldria, sinó per entaular una lluita fatídica de classes, per anar contra el patró, doncs no podem oblidar que serien fundades de cara al conflicte. Deixarien d'ésser creadores de llibertat i de justícia, per passar a ésser destructores i revolucionàries.

Fomentem doncs la sindicació obrera veritat. No hi fa res que s'espantin els tímids, que s'espantin els que volen viure sense treballar i sobre el treball dels altres, i aquells suïcides que creuen que poden millorar la seva situació destruint-ho tot. Fem que els obrers del nostre poble siguin lliures i haurem treballat per la llibertat de Castellar. Quan això s'hagi aconseguit, ja ningú haurà de lamentar-se de tenir de fer de manso, perquè quan se senti la campaneta, el poble no seguirà: tindrà ja iniciativa.

FONTANET

Xafarderies del sonor

L'intel·lectual del cinema és una mena de tipus que abunda molt a Castellar. Si se us posa al vostre costat, ja cal que us prepareu, — recomenem cotó-fluix, aspirina o llapis Termosan —, perquè comença a llegir els títols en veu alta, explica els personatges confonent-los llastimosament, el galant pel traïdor, l'ingènua per la «vamp» i així successivament.

La primera impressió que això produeix al pobre espectador, és de què un xarlatà estranger s'ha assegut al seu costat; però de seguida es dona compte de què el que passa és que el xarraire no sap de llegir. Desgràcia de la vida: paga amb l'intent de divertir-se per passar una tarda d'aquelles que fan treure foc. No n'hi ha per menys.

Ah! També és convenient proveir-se d'un tamboret o coixí si no es vol agafar una «torficulis» o patir dels ronyons, perquè si al seu davant s'escau tenir-hi una

parella encaramelada, ja està ben divertit! No podrà fruir ni delectar-se amb la pel·lícula, ja que la parella li aigualirà la festa: ara el cap ací, ara allà, una sèrie de contorsions com si es trobessin en un circ. Sols amb molta pràctica i geometria es pot resoldre el problema de la visualitat que se li planteja en aquells moments.

I encara hi ha el «dilettanti» que no es recorda de treure's el capell o la gorra de quadros, jo no sé si per por d'encostipar-se la massa encefàlica o per demostrar la manera de portar un capell o una catxutxa amb tota elegància, o tal volta deu ésser l'últim crit de «l'art del ben vestir.» Aneu-ho a saber!

Pinyons, cacauets, avellanes i altres cereals són a l'ordre del dia. Serà que molts no han tingut temps de berenar o de sopar i entretenen la gana fent esport estomacal! Tot sigui per la pàtria!

XAFF.

Notes de la Redacció:

1.ª La Redacció no es fa solidària dels articles d'aquesta secció; d'ells en seran únicament responsables llurs autors.

2.ª Els originals no seran retornats i hauran d'anar signats. Podrà usar-se a la seva publicació d'inicials o pseudònim, prèvia advertència en l'original.

NOTICIARI**CONTINUACIÓ D'UN JUDICI RABASSAIRE**

El passat dia 28 de març, a les 4 de la tarda, conforme estava assenyalat, va tenir lloc en el Jutjat municipal la continuació del judici verbal Armengol-Datsira. Va continuar el judici llegint-se un acte del Jutge municipal que deia que, davant de no poder-se valorar la quantitat exacte del litigi, s'inhibia de continuar entenent de l'assumpte, d'acord amb el que estableix la vigent Llei de Justícia municipal. La part actora es dona per notificada de la resolució adoptada i es reserva a favor del seu representat els drets que puguin assistir-li, dels quals si arribava el cas, en faria ús en la forma que la Llei li permetés. La part demandada, igualment es dona per notificada en legal forma i es donà l'acte per acabat. El públic omplenava totalment la Sala-Audiència.

ENLLUMENAT A LA CASA COMUNAL

Gràcies a la gentilesa de companyia «S. A. Energia Eléctrica de Catalunya», la façana de la Casa Comunal estarà engalanada amb dues torxes artístiques que a la vegada completaran l'enllumenat del carrer Major. Sembla que la inauguració serà el proper dia 14, segon aniversari de la República.

Copa Llig Amateur - Viatge a Cardedeu

Traslladant-s'hi nostre primer equip el propvinent diumenge es convida a tots els socis i públic en general

Sortida a les 2 de la tarda.

PREUS: Socis, 4 ptes. No socis, 4'50

Equip:

	Silvestre	
P. Serra	Serra I	
Montserrat	Torras	Vila P.
Torrens	Sanmiquel	Palà
	Serrantill	Crespo
	Suplent:	Llobet

A. E. Castellar F. C. — Tarda a les 4:

Penya Ventós - Castellar, según equip

CASSAMENTS

Joan Llobet Prunés, amb Isabel Ortiz Ponsà. Moltes felicitats.

El passat dilluns, dia 3, contragué matrimonial enllaç el nostre apreciat amic i company de Redacció, En Lluís Montagut Homet, amb la simpàtica senyoreta Carme Herrera Pujol. Primerament es celebrà el casament civil, i essent molts els invitats, s'habilità el Saló de Sessions de l'Ajuntament per resultar petit el Saló-Audiència del Jutjat municipal. El senyor Fornell, Jutge municipal, després de fer les consideracions pròpies del cas, donà l'enhorabona als esposos i familiars i regreà a la concurrència la seva assistència a l'acte, particularment la del senyors Alcalde i Secretari, que ostentaven la representació de l'Ajuntament i Empleats municipals, respectivament, tota vegada que el contraient n'és un digne funcionari.

Seguidament la comitiva es traslladà a l'Església Parroquial, on s'hi celebrà la cerimònia religiosa. Els invitats foren obsequiats amb un exquisit dinar. La feliç parella sortí en viatge de noces cap a la ciutat del Túria.

No cal dir que desitgem de tot cor als novells esposos una felicitat eterna i una inacabable lluna de mel.

NAIXEMENT

Josep M.ª Cugat Girbau, fill de Joan i de Rosa. L'enhorabona als pares i familiars.

FARMACIA de torn per a diumenge,
Major, 16

ESTANC de torn per a diumenge,
Passeig, 21

CASA PER VENDRE amb aigua gaire i espaioses habitacions

Alerta propietaris!!

Abans de fer les reformes a les vostres cases, demaneu sempre pressupostos al contractista d'obres.

JOAN CASTELLET
CARRER DR. ROBERT - Castellar

Ribera, impressor - Castellar

Excelsior - cinema

Diumenge, 9 d'abril

Programa sonor

Projecció de la grandiosa pel·lícula sonora:

La Urraca

La més gran interpretació de la actriu

May Robson

A més es projectarà el film musical Metro Goldwin:

Música de besos

Creació de l'artista del Metropolitan Opera de New-York

Grace Moore

I els dibuixos: EL LECHERO

Preus i hores de costum.

Cine Ateneu - Diumenge, dia 9 d'abril

PROGRAMA TOTALMENT SONOR

EL GIGOLO

DIBUIXOS animats de la casa Paramount.

La bonica comèdia sonora per WILLIAM POWELL.

**JOSÉ
MOJICA**

en

"El ídolo de la pantalla sonora"

Mi último amor

PARLADA TOTA
EN CASTELLÀ